

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 2. Pauperes esse non tantùm amicos, sed etiam fratres & familiares
Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

municat, consilia, arcana, ipsum regnum, cælorum, atque æternorum bonorum hæreditatem; quia amicorum communia sunt omnia. Usque adeò, ut eos Christus etiam Rom. 8. suos *coheredes* esse patiatur. Quid ni *coheredes*, si & fratres dignatur appellare? 18.

§. II.

Pauperes esse non tantum amicos, sed etiam fratres & familiares Christi.

Dignatur autem pauperes ita appellare, immo dignabitur ita appellare, coram uniuerso mundo, tunc cum venerit in maiestate uniuersum mundum iudicaturus. Cum enim interrogabunt iusti: *Domine, quando te vidimus esurientem, & pauimus te? sitientem, & dedimus tibi potum? &c.* respondens rex dicet illis: *Amen dico vobis, quam diu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Minimi sunt pauperes, miserum & plebeium genus. Hos rex ille, cum summo apparatu & pompa veniens, *fratres* suos vocabit, cum nihil regio splendori sit magis aduersum, quam habere *fratres* fame atque egestate pressos; regis *fratres*, regios, atque victu, vestituq; claros esse oporteret. Eruditè Origenes: Quid ais? si fratres tui sunt, quomodo minimos appellas? *Immo verò*

Matth. 25. 37.

Origenes tract. 34. in Matthæ

A a s

ideò

ideò fratres, quia humiles, quia pauperes & dilecti. Hos enim maximè ad fraternitatem conuocat suam, quia ignoti & despicabiles sunt. Cùm enim seiplos, propter Christum, despexerint, abiecerintque, digni sunt, qui a Christo extollantur. Hæc iustitia est, ut nos humiliemus: cùm & Dominus baptizatus à Ioanne, præ reuerentia cunctante, dixerit: *sine modò: sic enim decet nos implere omnè iustitiam*: prudentia autem est, fugere iniquitatis occasionem. Hinc Propheta ait: *Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatè; propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo letitiæ, præ confortibus tuis*. Per unctionem regnum dabatur Hebræis. Regè igitur constituit Deus, quem ideò ungit, quia videt, diuitijs abiectis, fugere periculum iniquitatis, & diligere iustitiam humilitatis: unde præ confortibus, qui paupertatem non amant, ungitur, sicut & Christus unctus est præ confortibus, ac fratribus suis; etsi enim & hi regno inaugurati sint, Christi tamen principatus est diuini fastigij. Itaq; pauperes non solum sunt amici, sed etiam fratres, sed cohæredes Christi, immo & reges, & quidem tales reges, ut eis semper maiorem exhibuerit & amicitiam, & familiaritatem. Quod ostendit

Matth. 3.
15.

Psal. 4.
48.

dit vel cum ipse reus ageretur, ante Caiphā principem sacerdotum constitutus. Tunc enim cum & iudex, & omne concilium, & duo falsi testes multa contra eum molirentur, surgens princeps sacerdotum aiebat illi: *Nihil respondes ad ea, quae isti aduersum te testificantur? Iesus tacebat.* Atque postea etiam ante Pilatum cum accusaretur à principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. *Imò urgente Pilato & dicente: Non audis, quanta aduersum te dicunt testimonia? non respondit ei ad vllum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer.* Quin & ad Herodem à Pilato missus, tacuit. *Erat enim Herodes cupiens ex multo tempore videre eum, eò, quòd audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat.* En quantis dominis, & potestatem iudiciariam in eum habentibus non dignatus est loqui? at pauperculo latroni, & in cruce pendentem, ipse in cruce pendens, quàm primùm audiit: *Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum,* illicò respondit: *Amen dico tibi, hodie tecum eris in Paradiso.* Nimirum cum simplicibus sermocinatio eius; quia isti apud eum sunt nobiles, isti eius

Matth.
26. 62.

Matth.
27. 12.

Luc. 23.
10.

Luc. 23.
43.

Prou. 5
21.

sunt

sunt dynastæ, isti eius amici, fratres, reges; secus ac in sæcularibus aulis fieri consuevit, ubi Principes cum principibus, purpuratis cum purpuratis, cum torquatis, & nobilitate claris tantùm volunt sermones miscere. Alios nobiles habuit Christus cum quibus est locutus, cum piscatoribus, cum Zachæo, Matthæo & publicanis pœnitentiæ agentibus, cum lachrymante Magdarena; immo cum cæcis, & leprosis in via medicantibus; quin & cum ipso latrone veniæ petente fuit sermocinatio eius. De quo Arnoldus Carnotensis, *Modò*, inquit, *ultrò eloquitur, qui paulo antè ad Herodis & Pilati inquisitiones conticuit; curiositatem & fastum tumentium hominum aspernatus; pauperes spiritu de patibulo edocet. Adeò chari sunt Servatori, quibus argentum non est charum.*

§. III.

Amorem, & votum paupertatis in primitiua Ecclesia extitisse.

Hinc non solùm Christus & Apostoli, verùm etiam alij, post eos, amplexi sunt, ingenti numero, ardenti studio paupertatem. Nam in primitiua Ecclesia multi proprietatem & dominium abdicaverunt, etiam ex voto, *nec quisquam eorum, quæ possidebat,*

Arnold.
Carnot.
de 7. ver-
bis Do-
mini in
cruce.

Act. 4.32.